

53

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 24 lutego 1953 r.

zmieniające rozporządzenie o właściwości władz przemysłowych oraz o trybie i warunkach udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i budowlanych i na zawodowe wykonywanie poszczególnych czynności handlowych (Dz. U. z 1949 r. Nr 47, poz. 366) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 sierpnia 1947 r. o właściwości władz przemysłowych oraz o trybie i warunkach udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. z 1947 r.

Nr 57, poz. 311 i z 1953 r. Nr 7, poz. 19) w § 32 ust. 1 po pkt g) dodaje się pkt h) w brzmieniu:

„h) posiadacz zezwolenia zalega dłużej niż dwa miesiące w opłacie należności podatkowych, wynikających z tytułu prowadzenia przedsiębiorstwa.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 26 stycznia 1953 r.

Minister Handlu Wewnętrznego: *M. Minor*

54

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 lutego 1953 r.

w sprawie urlopów dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1949 r. Nr 47, poz. 365 i z 1950 r. Nr 13, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownik może skorzystać z dwóch urlopów w jednym roku kalendarzowym tylko w przypadku, gdy nie mógł wykorzystać urlopu w poprzednim roku kalendarzowym z powodu choroby lub wskutek szczególnie ważnych potrzeb zakładu pracy, a pracownica — nadto w razie niemożności wykorzystania urlopu w poprzednim roku kalendarzowym z powodu przerwy w pracy w związku z ciążą i porodem.

2. Urlop przesunięty na następny rok kalendarzowy powinien być udzielony w miarę możliwości w pierwszym kwartale następnego roku, a w każdym razie przed końcem tego roku.

3. Urlop rozpoczęty przed końcem roku kalendarzowego może być dokończony w następnym roku kalendarzowym.

§ 2. Wyrażenie „urlop miesięczny” oznacza okres 30 dni kalendarzowych.

§ 3. Pracownik umysłowy, który po upływie sześciu miesięcy od dnia rozpoczęcia pracy wykorzystał dwutygodniowy urlop, nabywa po upływie pierwszego roku od dnia rozpoczęcia pracy prawo do szesnastodniowego urlopu uzupełniającego.

§ 4. Pracownik młodociany nabywa po upływie pierwszego roku od dnia rozpoczęcia pracy prawo do urlopu w pełnym wymiarze określonym obowiązującymi przepisami, niezależnie od wykorzystania urlopu należnego po sześciu miesiącach pracy.

§ 5. W przypadku przejścia robotnika do pracy w charakterze pracownika umysłowego lub w przypadku odwrotnym pracownik otrzymuje należny urlop w wymiarze obowiązującym według charakteru pracy w czasie rozpoczęcia urlopu, z zaliczeniem pełnego okresu pracy w tym samym zakładzie pracy.

§ 6. Jeżeli robotnik na podstawie przepracowanego okresu czasu uzyskuje w ciągu roku kalendarzowego prawo do urlopu w większym wymiarze, a urlop za dany rok kalendarzowy wykorzystał już w wymiarze dotychczasowym, przysługuje mu prawo do wykorzystania urlopu uzupełniającego.

§ 7. Pracownik, który przed rozwiązaniem stosunku pracy wykorzystał urlop lub pobrał wynagrodzenie za urlop nie wykorzystany w danym roku kalendarzowym, nie może otrzymać urlopu w tym samym roku kalendarzowym w innym upołączonym zakładzie pracy, w którym podjął następnie pracę. Wykorzystanie urlopu lub pobranie wynagrodzenia za urlop należy stwierdzić w świadectwie dotyczącym rodzaju i czasu zatrudnienia.

§ 8. Pracownikowi, któremu wypowiedziano stosunek pracy, należy udzielić w okresie wypowiedzenia